

8 DECEMBER 2023

Rainer Zitelmann: Herkulesarbete i Argentina

Libertarianen Javier Milei valdes till Argentinas nye president den 19 november med 55,7 procent av rösterna. Men det kommer inte att bli lätt för Milei. Den 24 november, bara några dagar efter valet, träffade jag Nicolás Emma, ledare för Buenos Aires-kontoret för Mileis libertarianska parti, på partiets högkvarter i landets huvudstad. Flera andra partirepresentanter var också på plats, bland annat Gustavo Federico och Facundo Ozan Carranza. Under de samtal jag hade med dessa och andra ledande personer från Mileis parti, representanter för tankesmedjor och argentinska

journalister blev det gång på gång tydligt att Milei står inför en verkligt herkulisk uppgift.

Det finns många skrämmande utmaningar, varav den främsta är landets tresiffriga inflationstakt. Mileis parti har bara 35 av 257 ledamöter i Argentinas deputeradekammare (*Cámara de Diputados*). Hans hårdaste motståndare, vänsterperonisterna och andra vänsteranhängare, har 105 röster. I senaten (*Senado*) har Mileis parti bara åtta av 72 ledamöter. Det förvånade mig först, men det beror på att bara hälften av platserna i underhuset valdes den här gången. Det kommer att dröja ytterligare två år innan de andra platserna är valbara. I senaten var bara en tredjedel av ledamöterna nyvalda. Milei kan utfärda presidentdekret för att tvinga igenom vissa politiska förändringar, men alla skattereformer måste godkännas av både deputeradekammaren och senaten. Milei kan också använda folkomröstningar för att kanalisera den allmänna opinionen, men folkomröstningar kan bara hållas i vissa frågor och är inte bindande.

Under våra diskussioner pekade företrädare för Mileis parti upprepade gånger ut Argentinas fackföreningar som sina huvudmotståndare. Fackföreningarna är oerhört starka i Argentina, mycket politiska och stadigt i peronisternas händer. Mileis folk förväntar sig ett särskilt starkt motstånd som svar på hans planer på att privatisera landets största public service-bolag. Den största utmaningen som Margaret Thatcher stod inför i Storbritannien på 1980-talet var att övervinna motståndet från fackföreningar på vänsterkanten – som lamslog landet med strejker som ofta drog ut på tiden i månader.

Mileis folk säger att det finns hundratusentals "anställda" inom statsförvaltningen som bokstavligen inte gör något annat än att ta ut sina lönecheckar och stå upp för peronisterna dag ut och dag in. Så snart deras jobb hotas kommer det att bli ett massivt motstånd.

En central fråga som jag ställde om och om igen var om det argentinska folket kommer att ha tillräckligt med tålamod för Mileis reformer, särskilt om situationen till en början förvärras?

Erfarenheter från andra länder som under Thatchers reformer i Storbritannien på 1980-talet och Leszek Balcerowicz reformer i Polen på 1990-talet visar att marknadsekonomiska reformer alltid innebär

att vissa saker blir sämre till en början. Subventioner avskaffas, dold arbetslöshet blir öppen arbetslöshet. Det är först efter en inledande "mager period", som i bästa fall kan pågå i två år, som saker och ting börjar förbättras. Svaret från Mileis folk: Milei har redan upprepade gånger påpekat att det skulle ta minst tre mandatperioder att driva igenom hans reformer och göra Argentina framgångsrikt igen.

Huvudfrågan för argentinarna är, som alla opinionsundersökningar visar, kampen mot inflationen. Augustin Etchebarne från tankesmedjan Libertad y progreso tror att Mileis utlovade dollarisering av valutan inte kommer att äga rum förrän tidigast under de första två åren, särskilt som bankerna bjuder betydande motstånd och ekonomiministern och chefen för centralbanken förmodligen kommer att utses av Macri-anhängare. Allt som återstår är en radikal minskning av subventionerna för att stabilisera budgeten.

En annan fråga är hur lojala anhängare till Mauricio Macri, som Milei har bildat en allians med för att vinna valet, kommer att visa sig vara i det långa loppet? Och hur starkt inflytande har högernationalisterna inom Mileis libertarianska parti?

Dessutom måste Milei först etablera en riktig, rikstäckande politisk bas. Det finns för närvarande olika oberoende avdelningar av partiet i landets enskilda regioner. Jag träffade de människor i Buenos Aires som arbetar med att skapa de rättsliga förutsättningarna för att slå samman dem till ett parti.

Den springande punkten är att även om Milei lyckas genomföra sina reformer, trots att han inte har majoritet i vare sig deputeradekammaren eller senaten (det första hindret), kommer allt att bero på om Argentinas befolkning har tålamod att uthärda den magra period som krävs för marknadsekonomiska reformer (det andra hindret).

Rainer Zitelmann är historiker och författare till boken [Myter om kapitalism](#)